

"Покани Исус в сърцето си"? - Андрю Стром
25.10.98 11:47

Автор: Андрю Стром

Някои важни основи са игнорирани или компрометирани в днешните църкви заради "единството" или удобството. Една от тях, която ме удивлява в течение на години, е проповядването на "Дай сърцето си на Господа" или "Помоли Исус да влезе в сърцето ти", за да станеш християнин. Не разбираме ли, че подобна практика НЯМА НИКЪДЕ В ЦЯЛАТА БИБЛИЯ?

Има ли НИКАКЪВ пример за някой да "помоли Исус да влезе в сърцето му" (или нещо подобно), за да стане християнин в книгата на Деяния? НЕ, НИТО ЕДИН. Книгата Деяния е пълна с буквално хиляди хора станали новородени християни. И често ни напомнят какво са направили тези хора. Но няма никъде записано някой да е направил нещо подобно на "да покани Исус в сърцето си" за да се спаси.

И със СИГУРНОСТ, ако църквата дори се беше опитала да работи заедно, това нещо щеше да бъде оправено. Със сигурност това е най-критичния и основен момент в целия Нов Завет: как хората трябва да станат християни? Какво им е казано да направят в Новия Завет? Много простичък и пряк въпрос ще кажете. И жизнено важен.

Но е толкова невероятно, че толкова малко водачи дори са седнали да си зададат този въпрос или да възприемат очевидния отговор. Това е един от жизнено-важните, най-основните точки, които може да има в християнството – "КАКВО ДА НАПРАВИМ ЗА ДА СЕ СПАСИМ?". И общо взето отговорът днес е напълно различен от този на апостолите. Невероятно е, нали? Има го там – черно на бяло, от дълги времена! Но ТРАДИЦИЯТА е ослепила очите ни за Истината. И съм сигурен, че много от вас, които четете това, ще бъдете шокирани от това колко очевидна е истината по тази тематика.

Нека започнем с деня на Петдесетница. Както всички ние знаем, Светият Дух падна на 120-те и всички те започнаха да говорят на езици. Теолозите наричат това събитие като раждането на Църквата – или както ние знаем, това беше началото на християнството. И след като Петър проповядва убедително слово за събралите се през този ден, още 3000 се прибавиха към църквата. И ни е казано точно какво се е случило: "Като чува това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апостоли: Какво да сторим, братя? А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Исус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете тоя дар, Светия Дух." (Деяния 2:37-38). Ще забележите три елемента в отговора на Петър: ПОКАЯНИЕ, ВОДНО КРЪЩЕНИЕ и получаване на СВЯТИЯ ДУХ. Ще видим този модел повторен отново и отново в книгата на Деяния и в Новия Завет, и то съвсем очевидно. А ние продължаваме да чуваме да се проповядват думите "Просто покани Исус в сърцето си" навсякъде днес.

Следващата важна група от хора, достигнати от ранните християни, бяха Самаряните. В Деяния глава 8 четем как благовестителя Филип видя масово съживление в Самария: "Но когато повярваха на Филип, който благовестваше за Божието царство и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени. И самият Симон повярва и, като се кръсти, постоянно придружаваше Филип, та, като гледаше, че стават знамения и велики дела, удивляваше се. А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чува, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петър и Йоан, които, като слязоха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух; защото Той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име. Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Светия Дух." Забележете идентичния модел на спасението с този от деня на Петдесетница.

Следващата достигната важна група, бяха благочестивите езичници (Деяния глави 10 и

11). Петър беше воден от Бога да проповядва на Корнелий и домочадието му: "Докато Петър още говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото. И обрязаните вярващи дошли с Петра, се смаяха загдето дарът на Светия Дух, се изля и на езичниците, защото ги чуваха да говорят чужди езици и да величаят Бога. Тогава Петър проговори: Може ли някой да забрани водата, да се не кръстят тия, които приеха Светия Дух, както и ние? И заповяда да бъдат кръстени в името на Исуса Христа. Тогава му се примолчиха да преседи няколко дни у тях ." (Деяния 10:44-48) Петър после описва пак случилото се: "И когато почнах да говоря, Светият Дух слезе на тях, както и на нас изначало." (Деяния 11:15). Той също така споменава за това изливане като "кръстени със Светия Дух" (Деяния 11:16). Надявам се виждате от тези пасажии, че "ПАДАНЕТО" на Светия Дух върху хората е същата опитност като тази на "ПОЛУЧАВАНЕ" или "КРЪЩАВАНЕ" в Светия Дух. Виждаме същия модел на спасение и в дома на Корнелий – покаяни сърца, получаване на Светия Дух и водно кръщение. Друг добър пример е случая с някои ученици на Йоан Кръстител, които Павел среща в Ефес: "А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, гдето намери някои ученици. И рече им: Приехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха : Даже не сме чули дали има Светия Дух. И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха: В Иоановото кръщение. А Павел рече: Иоан е кръщавал с кръщението на покаяние, като е казал на людете да вярват в Този, Който щеше да дойде подир него, сиреч, в Исуса. И като чува това, кръстиха се в името на Господа Исуса. И като положи Павел ръце на тях, Светият Дух дойде на тях; и говореха други езици и пророкуваха." (Деяния 19:1-6) Мисля, че вече няма необходимост да описвам модела...?!

Забележете, че нямаше "учебни уроци" за подготвяне на хората за водно кръщение. През цялата книга на Деяния хората бяха кръщавани ВЕДНАГА след като повярваха и се покайваха. Тъмничарят от Филипи и домочадието му бяха кръстени незабавно – ПО СРЕДАТА НА НОЩТА (Деяния 16:32-33). Етиопския евнух беше кръстен веднага във вода, която намериха по пътя с Филип. (Деяния 8:35-38). И апостол Павел беше кръстен незабавно от Ананий, който каза нещо много интересно преди това: "Стани, кръсти се и се умий от греховете си, и призови Неговото име." (Деяния 22:16) Този стих сигурно звучи като ерес за много от днешните църкви. Колко шокиращо е да се допусне, че водното кръщение има нещо общо с прощаването и очистването на греховете! Но има много стихове като този из целия Нов Завет. И забележете също така, че на Павел му беше казано това след преживяването с ослепяването му на пътя за Дамаск. Днешните християни може да предположат, че Павел е бил "новороден" по време на тази мощна среща с Бог. Но не е така. Греховете на Павел бяха "измити" при неговото КРЪЩЕНИЕ. Писанията ясно заявяват това. Някой да не е съгласен?

На много християни днес се казва, че Кръщението е "символичен" акт. Като младеж аз растях главно в баптистки църкви и винаги са ми казвали, че кръщението е "външен СИМВОЛ на вътрешната промяна". Такова кръщение е лишено от значението и силата си в християнското мислене. Тъй като "символът" никога не е толкова важен, колкото реалните неща, не е ли така? Аз изследвах кръщението в Новия Завет на широко. За него НИКОГА не се говори като за "СИМВОЛ". А по-скоро за него се говори като за "обрязване на сърцето", "погребване" с Исусовата смърт. За него също се казва, че е "за прощение на греховете" и за "измиване от греховете". Убеден съм, че в духовната реалност (Божията гледна точка), кръщението е БУКВАЛНО "погребване, участие в смъртта" (Римляни 6 гл.), което има дълбок ефект върху сърцата ни и живота ни. Но все още се проповядва: "Поканете Исус в сърцата си" и така се отказва на християните един от основните ключове за християнския живот нататък.

Също така аз съм убеден, че кръщението ТРЯБВА да е чрез "ПЪЛНО ПОТАПЯНЕ". Напръскването на малки деца не е достатъчно. Това трябва да е кръщение за ВЯРВАЩИ. Оригиналната гръцка дума "baptizo" всъщност означава "ДА ПОТОПИШ".

Така че хората трябва да са "погребани" под водата в кръщение, не само напръскани. (Сигурен съм, че повечето от вас са съгласни с това.)

Подобно на това, аз съм убеден, че Кръщението в Святия Дух (придружено с 'говорене на езизи') е ОСНОВНО по значение. То не е само вариант за избор. Както виждаме в Деяния, начинът по който станаха християни в Новия Завет беше да се (1)Покаят, (2) да бъдат кръстени и (3) да бъдат кръстени в Святия Дух (придружено винаги с говорене на 'езизи' – модерните опитности потвърждават това). Какво право имаме ние да променяме основните учения и практики на Библията, само с цел да направим нещата "по-удобни" за новоповярвалите? Докато не направим хората да се спасяват по Библейския начин, как можем да претендираме, че правим да се спасяват въобще? В църквата днес ние винаги говорим за това да се "новородим". Но дали правим така, че хората да се "новородят" както го правеха в Деяния? Като имате на ум модела, който разгледахме в Новия Завет, за какво точно мислите, че говореше Исус, казвайки: "Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство." Йоан 3:5)? Роден от ВОДА, роден от ДУХ. Хмммммммм. Това е сериозна работа!

Кръщението във вода и в Духа никога не са споменавани като "варианти" в Писанията. Всъщност те са ясни ОСНОВНИ опитности за да започнеш да ходиш в Христовото царство. Има толкова много Писания за това, които се заобикалят днес или се гледа на тях като на "необясними", защото не се връзват с традициите. Моля ви, отделете време за да погледнете следните пасажи:

Марк 16:16-18; 1 Петрово 3:20-21; Тит 3:5-6; 1 Коринтяни 10:1-2; Галатяни 3:27; Колосяни 2:11-12; 1 Коринтяни 12:13; Евреи 6:1-2; Римляни 6:2-11; Римляни 8:9; Матей 28:19; и т.н.

Моля ви наистина, моля ви отделете внимание да погледнете тези стихове, ако се интересувате от тази тематика въобще. Някой хора ми пишат за техните възгледи и мнения, без дори да са погледнали какво имат Писанията да кажат.

Това, което аз вярвам, е че има някои важни учения и практики от ранната църква, които ще бъдат възстановени в пълнота по време на идващото Съживление. (Бог често прави това по време на Съживления). Убеден съм, че горепосочените учения са едни от тях. (Вярвам това от години насам). Също така чувствам, че духовното значение и силата на споделянето на Господната вечеря (ранната църква го правеше всеки ден от къща на къща), както и жертвеното даване на бедния, също ще бъдат възстановени през идващото Божие движение. Без съмнение ще има и други неща.

Осъзнавам, че може би съм шокирал и провокирал мнозина от вас с тази статия. Моля ви, повярвайте ми, аз бях също толкова шокиран, когато за първи път застанах лице в лице с тези истини преди години. Те са толкова очевидни, когато ги видите, но аз бях сляп за тях много години. Бях от тези, които пишеха "Четири духовни закона" и водех хората към "молитвата на грешника". Като много други аз бих се защитил, използвайки неправилно Откровение 3:20 – "Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене." (който ясно е отправен към ЦЪРКВАТА, а не към необърнатите грешници. Исус стои отвън пред 'Лаодикийската' църква, опитвайки се да влезе!). Аз не се срамувам, че съм вярвал в това. това беше всичко, което знаех по онова време. Но със сигурност много се шокирах, когато открих колко много от основното евангелие пропусках. Също като мен, много от вас ще претърсят Писанията, за да видят дали нещата са така. Ако щете вярвайте, но аз се борих с тези истини месеци наред. Аз разбирах, че приложението на всичко това е огромно и аз просто не исках да се изправа пред него. Но нещата са изписани черно на бяло. И те не са незначителни. Говорим за ключовите истини на евангелието!

След като написах първата версия на тази статия, много хора ми писаха, сочейки, че РАЗБОЙНИКА НА КРЪСТА не беше кръстен във вода и не беше изпълнен с Духа, но

беше спасен. Повярвайте ми, но аз имах същите възражения, когато за първи път се сблъсках с това поучение. Но Бог изстреби всички мои извинения едно след друго. Така че нека да поговорим за този "РАЗБОЙНИК НА КРЪСТА".

Най-явния въпрос е: Кога се случи това – под Стария или Новия Завет? Когато предложи спасение на крадеца, Старият Завет беше ли още в сила, или беше започнал Новия? Със сигурност реалната възможност да станеш ХРИСТИЯНИН (новороден, член на тялото Христово) беше СЛЕД като започна Новия Завет. А за да започне той, Исус, жертвеното агне, трябваше да умре и да ВЪЗКРЪСНЕ. Новият Завет не можеше да започне преди това. Дали знаем това със сигурност? Исус трябваше да умре, да бъде възкресен и да се възнесе на небето, изпращайки Святия Дух, преди Църквата наистина да се превърне в новородени християни. Ето защо хората в Стария Завет и дори в дните на Исус не бяха 'новородени' по начина по който са днес. Те просто нямаше как да са. Запомнете, Исус каза, че Йоан Кръстител беше най-великия измежду хората, но дори най-малкия в царството е по-голям от него. Йоан Кръстител не е можел да стане 'новороден християнин', защото Новият Завет още не беше започнал. Със сигурност той би харесал тази възможност! Исус умря в агония и беше възкресен, за да плати за този прекрасен нов живот в Него. Сигурни ли сме в това? СЛАВА НА БОГА! Нека се върнем сега към разбойника. Кога той говори с Исус – под Стария или Новия Завет? Очевидният отговор е: под СТАРИЯ Завет. Предполага се, че той е бил Юдеин – един от Божия избран народ (въпреки че бил грешник), който е получил прекрасното опрощение от Исус, когато се е покаял и обърнал към Него. Но условията, при които го е направил, са много различни от тези днес. Сега ние имаме НОВ Завет – ново "споразумение" с Бог, много различно от старото. Старият договор е мъртъв и сега ние имаме нов и жив път по който да ходим. Как да тръгнем по него? Като се новородим – от вода и от Духа. А това е възможно единствено от Петдесетница насам – денят, в който започна църквата.

Аз не казвам, че не е възможно и покаянieto на смъртно легло. Сигурен съм, че Бог е достигал в милостта си много хора, които са се обръщали към Него в състояние близо до смъртта. Но това са специални случаи. Те не са "нормата" на християнството в Новия Завет. Покаянieto, Кръщението и Получаването на Святия Дух са основите за да влезеш в Новия Завет, вярвам в това.

Много малко хора ми предложиха гледната си точка и мнение върху всичко това без да се запознаят истински с основните Писания по въпроса. Важно е да запомним, че основните доктрини не са обикновени мнения. Те са това, което ПИСАНИЕТА казват. Казвам ви, прекарах месеци в изучаване и молитва върху целия този предмет. Мога да кажа, че това беше наистина МНОГО важно. Аз почтено взех предвид ВСЯКА гледна точка, която можах да намеря. Моля ви, отнесете се към това с необходимата сериозност. Това е много критична област. Вярвам, че това са разисквания за СПАСЕНИЕТО. А обстоятелствата са изключително силни. Само прочетете Писанията (Ще ви отнеме по-малко от час да прочетете горепосочените стихове). Увещавам всеки от вас, който поне малко е заинтересован да прочете тези Писания, МОЛЯ.

Аз съм добре запознат, че тази 'доктрина' има тенденцията да е разделяща по природа. И знам, че поемам малко риск да говоря толкова открито за подобно противоречиво учение. Опитвам се да страня от доктринални дебати като цяло. Само най-важните и основните въпроси могат да ме накарат да вдигна шум. Няма да ме накарате да споря за неща като значението на 70-те седмици на Даниил, но спасението в Новия Завет и Божия план за Неговата църква – за тези неща аз определено съм загрижен. Защото аз вярвам, че дяволът ни ограбва и ослепява относно подобни критични тематика. А Бог иска да възстанови тези истини в църквата.

Само си представете за момент, че съм прав и че водното кръщение и приемането на Святия Дух са много по-важни от всичко, в което са ни водили да вярваме. Само помислете колко много хиляди вярващи по света днес са приели Святия Дух (включително и 'езиците'), но просто не се притесняват да не се кръщават във вода.

Все пак, това е само нещо "символично", нали? Или пък може би си казват: "Аз бях поръсен като бебе"? Самият аз познавам много, много хора в подобна позиция. Мисля си, че е ужасно, и вярвам, че Бог също мисли така. Да не споменавам пък всички вярващи, които още не са кръстени в Святия Дух. Не мислите ли, че сърцето на Бог се свива от всичко това? Защо хората пренебрегват Неговите заповеди? Църковните ни традиции и навици имат много отговори по въпроса. Това трябва да се промени, приятели. И аз вярвам, че то ще се промени, само когато основите на доктрините се преразгледат. Но ако съм прав дяволът ще се бори по всякакъв начин с това. Той обича всичко, което оставя вярващите ограбени или оковани, каквото и да е то. Това е критично важна доктрина, иначе аз нямаше да се занимавам въобще с нея.

Аз бях обвинен, че съм бил "легалистичен" и че "отдавам голямо значение на дребни неща" от някои читатели. Определено не мога да видя такова нещо. Както вече казах, някои дискусии за доктрини правят "от мухата слон", но други са жизнено важни. Вярвам, че нашето разискване спада към втория вид. Други пък ме обвиниха, че съм "прекалено буквален"! (Можех само да се посмея на това). Говорим за основно Библейско учение, нали? Прекалено буквален? Ами кое друго на земята трябва да е по-буквално?

Други читатели ме обвиниха във "възраждане на кръщението". Определено това не е случая. Аз вярвам че (1)Покаянието, (2)Водното кръщение и (3)Получаване на Святия Дух са ОСНОВНИ ВСИЧКИТЕ. Аз не вярвам във "възраждане на кръщението". Тези елементи са равни по важност и трябва да имаме и трите, за да можем да се наречем "Новозаветни християни", доколкото аз виждам.

Други читатели посочиха стиха в Римляни, който казва: "Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш." (Римляни 10:9) Всъщност някои теолози вярват, че това изказване е било използвано като "изповед при кръщение" в ранната църква. Спомням си едно служение, в което бях въвличен, в което аз използвах това по същия начин. За мен този стих не е толкова доктринален, колкото трябва да бъде сложен в контекста на ЦЕЛИЯ Нов Завет, за да можем да придобием перспективата върху него. Със сигурност не го виждам като доказателство за "канене на Исус в сърцето". Едно от най-сериозните твърдения, с които се сблъсках, е че проповядвам "оправдание чрез дела", като казвам, че кръщението и получаването на Святия Дух са толкова важни. И че "прибавям към евангелието", и че взимам свободата на хората както правеха Галатяните!! Сериозни обвинения, наистина. Но нека погледнем внимателно към тях. Ако кръщението е "дело", тогава как мога да го направя сам? Получаването на Святия Дух "дело" ли е? Не мисля така! Това са първите опитности, които 'СА НИ ДАДЕНИ' – те не са неща, които ние можем сами по себе си да "НАПРАВИМ". Мога ли сам да се кръстя? Не! И освен това не е ли то едно кратко действие на вяра и подчинение? За мен кръщението е толкова "дело", колкото – да кажем – действието на "да се молиш с молитвата на грешника". Действието да си отвориш устата, да си мърдаш устните, и да се молиш не е разглеждано като дело. Не бива да се гледа така и кръщението. Те все пак отнемат само миг. Истинският въпрос е: кръщението духовно действие ли е, или просто символичен ритуал? Това е въпросът. Той изкарва цялата работа с "удобството". Защото ние обичаме сладките малки пакетчета, които са удобни и лесни в нашата епоха, не е ли така? ("Просто покани Исус да влезе"). А кръщението е толкова мокро и неудобно, мислим си ние. Но в края на дните ще се надигне изборът да вземем решение между това да правим нещата по Библейски начин или по модерния "удобен" начин. Толкова е просто.

А сега нещо друго, което мнозина споменаха: Къде влиза във всичко това ВЯРАТА? Не се ли очаква от нас да се спасим чрез ВЯРА? Абсолютно! И вярата е първостепенно нещо във всичко това. Какво се случва, когато някой чуе евангелието и му ПОВЯРВА? (Критично важен момент). Става ли той автоматично 'християнин'? Просто като повярва на това, което чува? Или трябва да действа според вярването си по някакъв начин за

да стане християнин? Станаха ли "ужилените в сърцето" юдеи християни веднага след като Петър проповядва на Петдесетница, или трябваше да НАПРАВЯТ нещо с ВЯРА за да станат християни? Ясно е, че трябваше да НАПРАВЯТ нещо, защото Петър им каза: "Покайте се и се кръстете, и ще получите дара на Святия Дух." И е ясно, че всеки един от тези елементи включва упражняване на вяра в Исус.

Как то и да е, аз вярвам, че Библията говори за "ВЯРА КОЯТО НИ СПАСЯВА" и че сме "ОПРАВДАНИ ЧРЕЗ ВЯРА", че казва за "ЖИВОТ НА ВЯРА", който идва след като станем християни. Тя говори за "ХОДЕНЕ С ВЯРА" ден след ден, момент след момент, след като станем християни, което ни оправдава пред Бога. Също и за покриването с кръвта на Исус, която скрива нашите грехове и ни прави чисти пред Божиите очи. Ако ходим във вяра, покрити с кръвта, ние сме спасени и трябва да продължаваме да ходим в това. И е ясно в Писанията, че само чрез СИЛАТА НА СВЯТИЯ ДУХ можем да ходим в тази спасителна вяра. Тази вяра е дар от Бога – "не е от нас, за да не се похвали никой..." Както и Божията любов, тази вяра е излята в сърцата ни от Святия Дух, който ние даден. Така че как можем да я имаме без да ПОЛУЧИМ СВЯТИЯ ДУХ? (Което ни връща отново към Покаянието, Кръщението и Получаването на Святия Дух като основна стартова позиция във вярата).

Още нещо интересно, което някои читатели споменаха за кръщението в книгата на Деяния. Забелязва се, че навсякъде всички се кръщаваха "В ИМЕТО НА ГОСПОД ИСУС" или в "ИМЕТО НА ИСУС ХРИСТОС". Повечето църкви днес кръщават в името на "Отца, Син и Святи Дух" и предполагам че това не е нещо много голямо, но вярвам, че ако те са чувствали в Деяния да говорят в името на Исус Христос на хората когато са се кръщавали, то и аз трябва да го правя. Не съм легалистичен относно нуждата от това, но лично аз в последно време кръщавам хората "в името на Отец, Син и Святи Дух, в ИМЕТО НА ИСУС ХРИСТОС". (Само една допълнителна интересна точка?)

За да направим обобщение, според моето убеждение, Бог бавно възстановява истината в църквата, в продължение на векове след тъмните исторически периоди, когато беше загубено толкова много. Реформацията на Лутер показва възстановяване на "оправданието чрез вяра", анабаптистите представиха отново кръщението чрез потапяне, Уесли върна доста важни концепции, а през 20-ти век Петдесетните преоткриха изпълването със Святия Дух и духовните дарби. (Има още много други неща, това е само съвсем кратък преглед). Според моето вярване, сега сме в етап на възстановяване на църквата от Бога в нейната първоначална слава, с всичките ѝ основни учения и практики, "църковен живот" и пълното евангелие, 'петкратното' служение и т.н. и т.н., в цялост. Това има да се случва в идващото движение, така вярвам. И това е още една причина защо вярвам, че основните новозаветни учения са толкова важни.

През миналите векове, както и сега, вярващите са ходели според светлината, която са имали, и Бог ще ги съди според тази светлина, която е била на тяхно разположение. Но сега е време да се види църквата напълно възстановена в пълнота в много области. И ще става НЕУДОБНО, и със сигурност ще оставя много "РАЗТЪРСЕНИ" след себе си. Идва нова Реформация и е много важно тя да не остави нищо несвършено. Иначе нашите деца ще трябва да преживеят друга Реформация, която да коригира всичко неизвършено. Нека я направим възможно най-пълна този път! Защото Христос няма да се върне докато славната Невяста не е готова за Него, без "петно или бръчка". Със сигурност живеем в дните на "възстановяване на всички неща", за които говорят Писанията.

This article copyright (c) Andrew Strom, 1998. (Feel free to distribute or photocopy).

You can find the original at: New Zealand Revival Bulletin, a Prophetic journal:

<http://crash.ihug.co.nz/~revival/>